

SVĒTRĪTA ZVANI

MINEAPOLES – ST. PAULAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES VĒSTNESIS

2017. g.

SEPTEMBRIS

Nr. 9

Tev nav
nepieciešams
redzēt ceļu,
ja tu seko
tam, kurš ir
Ceļš.

Autors nezināms

Mācītājs **DĀGS DEMANDTS**

612-280-9333

dagdemandt@hotmail.com

Draudzes priekšniece **KRISTĪNE KONTERE**

952-412-4591

3152 17th Ave S

MINNEAPOLIS, MN 55407

612-722-4622, mndraudze@gmail.com

www.mndraudze.org

Draudzes dzīve septembrī

Svētdien, 3. septembrī, plkst. 10:00 – Trīspadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem.
DIEVKALPOJUMS. Dievkalpojumu vadīs Kristīne Kontere. Sekos sadraudzība.

Svētdien, 10. septembrī, plkst. 10:00 – Četrpadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem.
DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Sekos sadraudzība.

Svētdien, 17. septembrī, plkst. 10:00 – Piecpadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem.
DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība un plkst. 11:30 Latvijas Universitātes
gadasvētki.

Ceturtdien, 21. septembrī, plkst. 11:00 – Rīta Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Marka evaņģēlijs.

Svētdien, 24. septembrī, plkst. 10:00 – Sešpadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem.
DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība un plkst. 12:00 teātris "Medību pils".

Otrdien, 26. septembrī, plkst. 19:00 – Vakara Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Jāņa evaņģēlijs.
Bībeles stundu noturēs draudzes bibliotēkas telpās.

Svētdien, 1. oktobrī, plkst. 10:00 – Pļaujas svētku DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu,
pedalīsies draudzes koris, būs bērnu uzruna un Svētdienas skola, sekos mielasts.

Daļa no 56
jaunajām
mugursomām, ko
mūsu draudzes
locekļi ziedoja
baznīcas rajona
trūcīgajiem
bērniem.

Draudzes biroja stundas

TREŠDIENĀS no 10:00 līdz 14:00

mācītājs Dāgs Demandts,

kasieris Visvaris Ģiga un darbvede Vija Treiberga.

Kasieris nebūs birojā 20. un 27. septembrī.

Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvaniet
durvju zvanu (durvju labajā pusē augšējais zvans augšējam
stāvam, apakšējais zvans lejasstāvam).

Mācītāja Dāga Demandta sprediķis 16. jūlijā

Viņš dzīvoja viens, mira viens, tagad vairs nav viens

Traģiskā vēsts par mazā Ivana Berladina pazušānu pārņēma visu Latviju veselās 10 dienas. Diemžēl mazais zēns tika atrasts 11. jūlijā mežā miris. Iedziļināsimies šajā stāstā.

Valsts policijā 2. jūlijā tika saņemts iesniegums par to, ka 1. jūlijā ap plkst. 8:30 no savas dzīvesvietas Liepājā, Pāvilostas ielā, izgāja piecgadīgais Ivans Berladins. Sākotnēji zēns plaši tika meklēts savas dzīvesvietas apkārtnē, taču meklējumi bija nesekmīgi. Policijai nedēļas sākumā bija izdevies iegūt jaunu pavedienu. Puika ar sabiedrisko transportu bija aizbraucis uz Grobiņas novada Dubeņu ciemu, tad meklēšanas darbi tika koncentrēti šajā rajonā. Viens autobusa reisa šoferis policijai atzinis, ka viņa autobusā iekāpušais zēns varētu būt līdzīgs pazudušajam Ivanam. Šoferis stāstījis, ka pieturā Liepājā, Kuršu laukumā iekāpuši daudzi pieaugušie un, kā jau šādos gadījumos ierasts, vadītājs nodomājis, ka zēns ir kopā ar kādu no viņiem. Un, protams, piecgadīgam zēnam nevajadzētu būt autobusā vienam, šajā sprediķī nemeklēšu vaininiekus. Dubeņu ciemā zēns policijas rīcībā nonākušajā videomateriālā izskatījies apjucis, viņš sācis drošā solī iet virzienā, kur nav dzīvojamo māju – tikai dzelzceļš un garāžas. Tajā laikā Dubeņos sācies spēcīgs negaiss. Policija pieļauj, ka puika meklējis patvērumu no negaisa, klīdis un apmaldījies, un devies tālāk un tālāk mežā. Zēna mirstīgās atliekas atrastas otrdien ap plkst. 19 Grobiņas novada Dubeņos meža masīva brikšņos. Desmit dienas zēnu meklēja kopumā vairāk nekā 4000 cilvēku – Valsts policija, Nacionālie bruņotie spēki, Zemessardze, Liepājas pilsētas pašvaldības policija, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests, brīvprātīgo organizācija “bezvēsts.lv” un daudzi citi brīvprātīgie. Mirušā Ivana ģimenē ir vēl pieci bērni. Viņu audzināja viņa māte. Presē rakstīja, ka “Ivans bija ļoti patstāvīgs, mēs runājām ar viņa draugiem, ģimeni, viņš visu darīja pats. Viņš pat spēlējās viens pats.” Dienas avīzē lasījām vārdus: Viņš dzīvoja viens un mira viens. Smagi un skumji. Šis bērns bija kļuvis par mūsu pašu bērnu daudziem.

Bībelē Lūkas evaņģēlijā mēs dzirdam vienu stāstu par Jēzu laikā, kad viņš bija zēns. Šajā stāstā Jēzus vecāki piedzīvoja bēdas. Kamēr ģimene, Jēzus vecāki Marija un Jāzeps un Jēzus, bija ģimenes gadskārtējā ceļojumā uz Jeruzālemi, Jēzus palika Jeruzālemē, lai runātos ar tempļa mācītājiem. Marija un Jāzeps nevarēja atrast Jēzu. Viņi darīja visu, lai viņu atrastu, izjautāja cilvēkus un draugus. Tad, kad viņi atrada Jēzu trīs dienas vēlāk, viņi uzdeva tiešus jautājumus Jēzum. Jēzus arī viņiem uzdeva jautājumus. “Kādēļ jūs mani meklējāt? Vai jūs nezināt, ka man jādarbojas sava Tēva lietās?” Jēzus dzīve bija tāda, ko mēs aprakstītu kā neparastu. Viņš bija Jāzeps dēls, galdnieka dēls, bet ieņemts no Svētā Gara, dzimis no jaunavas Marijas. Viņš sāka ieaukt Dieva dēla lomā. Viņš droši vien dziedāja psalmus/koraļus skaļāk kā citi bērni. Viņam bija degsme palīdzēt citiem. Viņš labi uzklaustīja cilvēkus. Viņš bija gudrs zēns mūsu stāstā, zināja Svētos rakstus tik labi, ka viņš varēja par tiem diskutēt ar rakstu mācītājiem templī. Viņam arī patika būt vienam, atrast laiku, lai lūgtu Dievu vienatnē. Viņš arī mira viens. Mira, lai mēs iemantotu mūžīgo dzīvību un bezrobežu mīlestību un žēlastību. Viņš bija īpašs. Mazais Ivans bija īpašs zēns. Presē lasām, ka kaimiņiene Taņa pastāstījusi, ka Ivans bijis ļoti gudrs puika. Viņam patika braukt ar autobusu, būt cilvēku sabiedrībā. Iedomāties, ka viens 5 gadus vecs puika pārzina, kā lietot sabiedrisko transportu un vēl prot izvairīties, lai neviens viņam nepievērs vērību. Mēs varam redzēt ainu, kā viņš apceļo Liepāju no viena gala līdz otram autobusā.

Kā Bībeles stāstā Jēzus vecākiem, esmu drošs, ka mums arī ir jautājumi. Mums, Ivana mātei bija cerības, ka atradīs Ivanu dzīvu. Marija jautāja Jēzum: “Kādēļ tu mums tā darīji?” Kad mūsu sirdis ir salauztas, smagas, kad mums ir dziļas skumjas, mums ir jautājumi Dievam. “Kādēļ tu mums tā darīji? Vai mēs nelūdzām, neticējām Tev?” Nav nevienas skaidras atbildes tad, kad viens bērns, ko mēs mīlam, nomirst. Bet Dievs mums ir apsolījis vienalga, cik dziļas ir mūsu sāpes, Dieva mīlestība ir ar mums. Tā pati mīlestība, kas piecēla Jēzu no nāves, apsola mums, ka neviena grūtība, pat nāve mūs nešķirs no Dieva mīlestības. Tajā brīdī, kad mazais Ivans nomira Dubeņu mežā, mīlestības pilnas Dieva rokas viņu pacēla uz vienu īpašu vietu, jaunām mājām, kur viņš vairs nav viens. Viņš iekāpa autobusā, kas veda uz debesu mierpilnajām mājām. Mēs lasām Atklāsmes grāmatā: “Viņš nožāvēs visas asaras no viņu acīm, nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaidu, nedz sāpju vairs nebūs, jo, kas bija, ir pagājis.” Āmen.

LELBĀL: Neļausim nozagt mūsu valsti!

Paziņojumu sagatavoja: māc. Dāgs Demandts un māc. Rinalds Gulbis,
25. jūlijā paziņojums publicēts Latvijas žurnāla “Ir” mājas lapā.

Lūdzam Latvijas kristīgo konfesiju vadītājus, mācītājus un citus garīgus darbiniekus iestāties par taisnību un nosodīt melus un noziegumus.

Pēdējās nedēļās sabiedrībā arvien lielāku rezonansi iegūst tā saucamo Rīdzenes sarunu ierakstu publikācijas žurnālā “Ir”, sarunās runātais ir klajš krimināli sodāms bezprecedenta gadījums. Atjaunojot valstisko neatkarību, neviens nevarēja iedomāties, ka pienāks brīdis, kur valsts vara noziedzīgā veidā tiek uzurpēta un nācija zaudē ticību brīvai, tiesiskai un demokrātiskai valstij. Īpaši pārsteidzoši ir tas, ka iespējamais noziedzīgos nodarījumos pieķertās personas ne tikai neizjūt morāli ētisku atbildību par notikušo, bet turpina aizstāvēt melus un krāpšanos.

Latvijas Evaņģēliski Luteriskā Baznīca ārpus Latvijas ir par patiesību, taisnīgumu un demokrātiju Latvijā. LELBĀL ir šokēta par dzirdēto oligarhu sarunās Rīdzenes viesnīcā, ko publicējis žurnāls “Ir”. Šajās sarunās dzirdam par rūpīgi organizētu plānu uzpirkt presi, apzagt valsti, oligarhiem tikt pie pilnīgas varas un noturēt šo varu, lai vairotu savu ietekmi. Tas ir nepieņemami brīvā un demokrātiskā valstī ar kristīgām vērtībām.

Mēs aicinām Valsts prezidentu Raimonu Vējoni, Ministru prezidentu Māri Kučinski, jaunizveidoto Saeimas parlamentārās izmeklēšanas komisiju nekavējoties rīkoties, lai atklātu patiesību šajos noziegumos. Mēs lūdzam Latvijas kristīgo konfesiju vadītājus, mācītājus un citus garīgus darbiniekus iestāties par taisnību un nosodīt melus un noziegumus pret mūsu tautu un valsti, visiem kopā mums ir jāiestājas par patiesības atklāšanos.

Pateicamies par tām balsīm sabiedrībā un presē, kas meklē taisnīgumu un kalpo Latvijai. Mēs kā baznīca, kā valsts, kā Latvijas tauta nedrīkstam klusēt par Latvijai kaitnieciskām darbībām. Dievs, svētī Latviju!

DRAUDZES DZĪVE

Virtuve un ģīres māja top, skolas mantas gaida skolniekus Padomes sēdes jūlijā un augustā

Lejasstāva grants kaudzes ir pazudušas, tranšeja ir tikusi aizbērtā un sienas tapušas skaisti dzeltenas. Stalažas vairs nestāv uzslīdētas pie ģīres mājas, un milzīgā tvertne arī ir pazudusi. Rindā saliktās mugursomas ir atradušas jaunu mājvietu pie saviem skolniekiem. Ir noticis kaut kas liels! Šo un citus tematus pārrunājam jūlijā un augusta draudzes padomes sēdēs.

Dāmu saime pavasarī lēsa, ka virtuves pārbūvēšana maksāšot apmēram \$30,000. Līdz šim izdevumi ir bijuši sekojoši:

- maijā izdevām \$9,030 par izlietnēm
- jūnijā izdevām \$9,769 par grīdas izlaušanu (lai atrastu ūdens caurules)
- jūlijā izdevām \$6,006 santehnikas un elektrības darbiem

Tātad kopā izdevumi ir bijuši \$24,805. Jūlija mēnesī saņēmām \$4,595 ziedojumos virtuves pārbūvēšanai. Vēl jo svarīgāk, daži pašizliedzīgi ziedojuši savu laiku, enerģiju un darbaspēku projekta īstenošanai. Plānojam, ka virtuve būs gatava septembra beigās.

Baltajai ģīres mājai blakus baznīcai apšuvums (siding) un jumts tiks apmainīts. Tas darbs maksās mazliet vairāk par \$35,000, darbs tiks izpildīts septembrī. Šo naudu iegūsim atpakaļ no ģīres ieņēmuma apmēram četrus ar pusi gadu laikā.

Lai daļēji segtu virtuves un ģīres mājas uzlabojumus, esam pārdevuši akcijas (shares of stock) no mūsu aktīvā fonda (assets) Morgan Stanley konta, kas redzams Gada pārskata 4. Lapaspusē – Nr. 029. Jūlijā un augustā tādā veidā ieguvām \$9,150. Atcerēsimies, ka patlaban biržā (stock market) akciju vērtība kāpjas. Tagad ir izdevīgi pārdot akcijas.

Kā mācītājs Demandts pats rakstīja augusta sākumā Latvian Evangelical Church of Minneapolis – St. Paul "Facebook" lapā, "Mūsu draudze ir savākusi 56 jaunas mugursomas baznīcas rajona trūcīgiem bērniem, tas ir vairāk kā dubultīgi, kā bijām iecerējuši!" Vācām mugursomas un naudu (summa, kura ienāca, ir \$1,620) Minneapolis pilsētas Powderhorn Park apkaimes (neighborhood) skolniekiem, sadarbojoties ar organizāciju, kas saucas Ace in the City.

Nākamā padomes sēde notiks otrdien, 11. septembrī, pulksten 19:00. Padomes sēdes ir atklātas, kaut gan drīkst balsot tikai mācītājs un padomes locekļi (9). Aicinām interesentus pieteikties padomei, jo 3 aizgājēju vietas vēl ir vakantas.

Padomes sekretāre un draudzes darbvede Vija Treiberiga kopā ar Svētītā Zvanu redakciju

Dāmu saimes ziņas

Jūlija mēnesī pie galdiņa kalpoja Rita Drone, Brigita Robiņa, Baiba Rudzīte. Ziedus uz altāra lika Inta Lāčplēse, Selga Pētersone 2x, Andra Roethler. Par sadraudzību rūpējās Irēne Rudzīte, Anita Jurēviča, Baiba Olingere, Zīlīte Pelēce.

Augusta mēnesī pie galdiņa kalpoja Skaidrīte Štolcere, Edija Banka-Demandta, Dzintars Josts, Ausma Ģiga, Aija Vikmane. Ziedus uz altāra lika Selga Pētersone, Aija Vikmane. Par sadraudzību rūpējās māc. Dāgs, Tīna Josta, Irēne Rudzīte.

Ja varat palīdzēt sadraudzības stundā vai ziedot produktus, lūdzam sazināties ar jūlija/augusta/septembra mēneša darba grupas vadītāju Irēni Rudzīti: 612-781-9912.

Ja vēlaties likt ziedus uz altāra, zvaniet Laimai Dingley (612-866-3235) vai Selgai Pētersonei (651-484-6046).

Lasīšanas pulciņš

Lasīšanas pulciņš pa vasaru lasa Vizmas Belševicas gramātu "Bille". Šo gramātu pārrunāsim trešdien, 27. septembrī, plkst. 10:00os no rīta, baznīcas lejas telpās. Visi mīļi aicināti!

No archivāra atvilktnes

Vai esat dzirdējuši par sarunu starp \$1 un \$100 naudas zīmēm, ceļā ar konveijoru, lai tiktu izņemtas no apgrozības?

\$100 zīme ar labpatiku atcerējās visas eksotiskās pasaules zemes, ko tā bija redzējusi. Runājot viņai šķita, ka \$1 zīme par stāstīto bija pilnīgā nesaprašanā. Tādēļ tā lūdza, lai \$1 zīme pastāsta arī par saviem piedzīvojumiem.

"Esmu bijusi tikai baznīcās," teica \$1 zīme. Pavisam apmulsusi, \$100 zīme vaicāja: "Kas ir baznīca?"

The Lutheran '00

Mūsu baznīcas krēsli kalpos Āfrikā

No kr.: Mūsu baznīcas saimnieks Viktors Konters un Burnsville Vasarsvētku draudzes mācītājs

Varbūt esat pamanījuši, ka lejasstāva lielajā zālē ir mazāk metāla krēslu. Sapratām, ka no 82 varam tikt vaļā. Baznīcas saimnieks mēģināja krēslus pārdot internetā. Atradās pircējs – viens Vasarsvētku draudzes mācītājs, kurš nogādās krēslus uz Ganu Āfrikā. Mēs bijām prasījuši \$8 par krēslu, interesanti, ka izmaksas, lai vienu krēslu sūtītu uz Āfriku vienai jaunai Vasarsvētku baznīcai, arī būtu \$8. Sapratām, ka tā ir Dieva zīme un mums šie mūsu baznīcas krēsli ir jāziedo, lai tie kalpotu tālāk Āfrikā.

Atmiņas par Jāni Bērziņu

Dzimis 1926. gada 5. novembrī Viesienā, Latvijā, miris 2017. gada 11. jūlijā Mineapolē, Minesotā.

Pirmo reizi Jāni satiku, kad 1950s gados mans tēvs strādāja Mineapolē un dzīvoja namā uz Grant St. pie Loring parka, kamēr mūsu pārējā ģimene dzīvojām Menomonie, WI. Tajā namā arī dzīvoja Andrejs Bērziņš (vecais strēlnieks, Rezerves pulkā) ar dēliem Jāni un Otto, Liepiņu ģimene un citi latvieši. Kad es ar māti braucām tēvu apciemot, satikām arī Bērziņu un Liepiņu ģimenes. Mans tēvs dziedāja draudzes korī basu, un Jānis dziedāja tenoru.

Mans tēvs katru nedēļas nogali brauca ar Greyhound autobusu uz Menomonie un reizēm ņēma Bērziņtēvu līdzi. Tur mēs Bērziņtēvu barojām ar mūsu dārza augļiem un gājām pastaigāties gar Red Cedar upi.

Kad Bērziņtēvs pārcēlās uz citu dzīvokli, es ar tēvu viņu apciemojām. Bērziņtēvam ļoti patika TV programma "Sing Along with Mitch Miller".

Bērziņtēvs mira 7. novembrī, 1968. Es uz bērēm netiku, jo tad dienēju Vjetnamā.

Pēc 2. pasaules kara Vācijā Jānis Bērziņš sastāvēja Amerikas armijas palīgdienestā. Jānis bija DV apv. Minn. biedrs. Kad viņa redze kļuva vāja, viņš tika atbrīvots no maksājumiem. Kad DV apv. Minn. beidza darbību, viņš tika pārskaitīts DV-ASV valdes kopā.

Es tiku Jāni apciemojis viņa mājā New Hope Lieldienās un Ziemassvēkos, atnesdams Latviešu skolas un dāmus saimes labumus, un baznīcas kalendāru (kamēr viņš spēja lasīt). Mēs pārrunājām vecos laikus, kad viņš ar manu tēvu dziedāja korī, un viņa tēvu, kad to vedām uz Viskonsīnu. Reizēm satiku Jāņa dēlu Mārtiņu, kad viņš nebija savā darbā US pastā.

Jāņa bērēs atvadījies no Daugavas Vanagiem, latviešu draudzes un draudzes kora. Bērēs arī bija Jānis Pogulis, Mirdza Eglīte un Aina Rozenberga, kas ar Jāni bija dziedājuši draudzes korī.

Ģirts Jātnieks

Mugursomas Powderhorn Park rajona bērniem

Mūsu draudze savāca 56 jaunas mugursomas baznīcas rajona trūcīgiem bērniem, tas ir vairāk kā dubultīgi, nekā sākumā bijām iecerējuši! Ziedojumos ir ienācis pāri par \$1,620. Pateicība Dievam! Vēlos no sirds pateikties visiem ziedotājiem! Kopumā no vairākām draudzēm un organizācijām tika savāktas 410 mugursomas un tuvu pie \$10,000 mūsu baznīcas rajona trūcīgo bērnu skolas atbalstam. Mugursomas tika izdalītas 13. augustā Powderhorn parkā vienā pasākumā, ko organizēja "Ace in the City", organizācija, ar kuru kopā kalpojam mūsu baznīcas rajonā.

Te ir pateicība no Jill Erickson, Ace in the City, Director of Development: Thank you so much for making and exceeding (more than doubling!) your goal! WOW! And for your incredible generosity in helping us fill these backpacks with school supplies. You came through big time! Again, thank you. For saying YES to partnering with us, for providing 56 children backpacks filled with supplies for the year, and for giving so generously and abundantly. You guys rock. Honestly. We are so blessed to have you as neighbors.

Mugursomu izdale
Powderhorn Park
Community Center.

Kristības

18. jūnija dievkalpojums ar kristībām ir beidzies un dievkalpojuma dalībnieki, draudzes mācītāja aicināti, pulcējas dievnama lejas telpās kopējam azaidam. Šoreiz esam daudz kuplākā skaitā kā pēc normāla svētdienas dievkalpojuma. Klātienēs ļaudis ir pacilāti, priecīgi un jūsmīgi, būdami liecinieki tieši šīm kristībām, jo reti ir kādam bijusi iespēja redzēt mazo bērnu nokristot kopā ar savu vecmāti, kā tas notika šai svētdienas skaistajā rītā.

Kamēr ļaudis pulcējas un ieņem savas vietas pie galdiem, lejas zāles vistālākā stūrī pie zvana kāpnēm dižgalda galā savā automobiļā sēdekļī mazais, jaunkristītais puisītis saldi dus. No manas galda vietas varu labi novērot mazo gulētāju un pārējās norises turpat pāris metrus no viņa, tās viņu netraucē. Viņš ir māmiņas apsegts ar siltu deķīti, tikai viņa mazās pēdiņas ir basas, neapsegtas. Viņa tētis, draudzes mācītājs, sprīdi tālāk no jaunkristītā intensīvi izdala divu greznu kriņģeļu un kūku gabalus klātesošiem viesiem. Māmiņa, Edija, ar tikko kristīto vecmāti sēž pie dižgalda un bieži uzskata gulētāju. Apkārt valda pastipra kņada, ļaudis priecīgi sarunājas, smejas, pārrunā kristību gaitu baznīcā, kas katram paticis, aizkustinājis, kas bijis tik brīnišķīgi. Tiešām daudz vienreizējas darbības notika šai svētdienas rītā. Māc. Andris Sedlīšs, penzionējies lielas amerikāņu draudzes mācītājs, lieliski novadīja kristību ceremoniju, kaut gan atzinās, ka savos 40 gados draudzes darbā ir kristījis simtiem bērnu, bet nekad nevienu kopā ar savu vecmāmiņu. Cilvēki runā par Paula Grustāna patīkamo trompetes piespēli, pavadot izmeklētās dziesmas, runā arī par otra Paula Švalbes solo dziesmu “Un aura amorosa” no Mocarta operas Cosi fan tutte, cik viņš skaisti nodziedāja un mūs visus iepriecināja. Es ceru, ka Paulu dzirdēsim mūsu baznīcā vēl un vēl. Jaunietim ir Dieva dots burvīgs talants.

Neviena neievērots, jaunkristītais draudzes loceklis Harijs ir atvēris savas actiņas un apbrīno savu klātieni, ne jau ilgi, jo Edija to redz, pie viņa pienāk, izņem no guļas vietas, automobiļas sēdekļa, un tā mazais gulētājs pazūd manam skatam.

Draudzes mācītājs dievkalpojumu bija gudri sadalījis divās daļās, pirmā daļa kristību ceremonija, otrā – kārtējais svētdienas dievkalpojuma rituāls. Kristību daļu vadīja māc. Andris Sedlīšs. Kristāmbērna vecāki (Dāgs un Edija) pienesa mazo bērnu pie altāra sētiņas, kur kopā ar veco māti abi tika kristīti – Dieva Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā – Harijs Demandts, vienu mēnesi vecs un Iveta Banka, 51 gads. Kristības ir Luterticības pirmais sakraments, kur caur ūdeni un Svēto Garu mēs kļūstam Kristus draudzes locekļi. Māc. Sedlīšs paskaidro – kristības ir dzimšana, tas ir, ka mēs piedzimstam Dieva ģimenē, vai viņa Dieva valstībā un tad, kad mēs tur piederam, tas ir mūžīgi. Jāpiemin, ka Edijas tēvs, Arnis Banka, kā zīdains tika kristīts Sibīrijā, laikā, kad viņa vecāki tika izsūtīti.

Ticības spēka pilni ir kristību ceremonijā teiktie mācītāja vārdi: “Ņem, bērniņ (brāli/māsa), krusta zīmi pie pieres un pie krūtīm, par liecību, ka krustā sistais Pestītājs arī par tevi ir cietis, miris un augšamcēlies.”

Otrā dievkalpojuma daļā draudzes mācītājs ir uzvilcis savu talāru un pats vada dievkalpojumu tālāk kā katru svētdienu.

Liekas, visi, kas piedalījās dievkalpojumā, to atminēsies kā vienreizēju, neatņemamu notikumu no mūsu atmiņu bagātības. Lai Dieva svētība pavada abus jaunkristītos Dieva ģimenes locekļus.

Laimonis Sproģis

Edijas Bankas-Demandtas un viņas ģimenes atvadu vārdi Edijas vecmammai Annai Beļavai, kura aizgāja Dieva mierā šī gada 27. jūlijā Latvijā, Alūksnes novadā, Jaunannas pagastā. 29. jūlijā viņa tika apglabāta Alūksnes kapos, kad arī tika nolasīti šie atvadu vārdi.

Mīļā vecmam!

Es, tava mazmeita Edija (vai kā tu mani sauci – Edulīts un mīluls), mans vīrs Dāgs (tev Dāciņš) un mūsu abi dēli, tavi mazmazdēli – divarpus gadus vecais Roberts, kuru tu satiki divas vasaras pēc kārtas, un divus mēnešus jaunais Harijs, kuru šajā pasaulē tev neizdevās satikt, mēs, visi četri, sūtām savas atvadas tev šodien, kad pēc grūtiem 2 gadiem un vēl grūtākām pēdējām slimības nedēļām tava ģimene un draugi zemes klēpī gulda tavu ķermeni.

Mēs, kas esam Dievam, cilvēku Glābējam ticīgi, lielā paļāvībā ceram, ka pēc nāves seko dzīvība. Ar grēku nožēlu un ticību mēs ceram uz Dieva žēlastību, lai nevis zemes klēpī mēs gulētu, bet gan pa skaistiem mūžības vārtiem Dieva mierpilnajā valstībā mēs ieietu.

Kaut ar acīm ciet un gandrīz bez spējas parunāt, bet ar spēju sadzirdēt – tu cītīgi klausījies, kā pirmdien tava meita Iveta tev pie gultas nolasīja grēksūdzes vārdus un Tēvreizi.

Mēs ticam, ka Dievs ir svētījis tavu izešanu un ieiešanu no šā laika mūžīgi.

Domājot par tevi, man prātā nāk divi vārdi: vienkārša un līdzjūtīga.

1940. gadā šajā pasaulē tu ienāci vienkārši, bez medicīniskas palīdzības, tas bija mežā pie celma. Atceros, cik lepna tu biji, stāstot šo stāstu. Un tu īpaši uzsvēri, ka tava mamma pati tevi pieņēma. No šīs pasaules tu aizgāji ceturtdien 77 gadu vecumā. Tu aizgāji, tā arī nepiedzīvojot vienu no mūsdienu pasaules ērtībām – vannasistabu. Visu dzīvi tu dzīvoji vienkārši – bez vannasistabas, un par to tu nesūdzējies.

Tevī vienmēr mājāja liels līdzjūtības gars. Tu raudāji līdz ar dzīvniekiem, pēc lietus ziediem dārzā tu nopurināji salijušās, smagās lapas, lai tiem vieglāk, pat mīkstajiem rotaļu lācīšiem, kuriem bija noplīsusī piešūtā pogas acs, tu juti līdzī. Atceros, cik liels pārdzīvojums tev bija laiks, kad veselības pasliktināšanās dēļ bija jāatvadās no iemīļotajiem lopiem kūtī. Man prātā īpaši ir palikušas tavas sēras par brūno gotiņu, ja pareizi atceros vārdu, tā bija Paiga.

Tagad, pa debesu dārziem staigājot, visi ziedi un dzīvā radība būs apmīlēti un izloloti.

Vienkārša un līdzjūtīga – tādu mēs tevi atcerēsimies un stāstīsim tālāk mūsu bērniem.

Esam pateicīgi, ka šajā dzīvē varējām tevi iepazīt un iemīlēt. Esam domās un lūgšanās ar vecpapu Juri, visu pārējo ģimeni un draugiem.

Ticēsim Dievam, dzīvosim kristīgi, lai varētu piepildīties dziesmas “Augšā aiz zvaigznēm” vārdi:

Augšā aiz zvaigznēm, tur tiksies reiz mīļi
Tie, kas šeit pasaulē šķīrušies būs:
Dvēsele skatīsies dvēselē dziļi,
Mūžīgā skaidrībā mieru tie gūs,
Mūžīgā skaidrībā mieru tie gūs!

Vēlamies noslēgt ar Tēvreizes vārdiem... Āmen.

No kr. vecmamma Anna, Edija ar Robertu un Annas meita, Edijas mamma Iveta 2015. gada vasarā Jaunannā. Četras paaudzes.

Apritējis gads, kopš LELBA Jaunatnes nozares projekta “Mīlestība mammām” izdales

No **Tukuma** Pakāpienu mājām audzinātāja Zane Zoriņa raksta: Inta Sedleniece pagājušo gadu no jums saņēma brīnišķīgas dāvanas. Viņa ir bārene un pēc 18 gadu sasniegšanas no bēbīšu mājas devās prom uz pašvaldības piešķirto dzīvokli. Tas bija nepieņemamā stāvoklī. Grīdas degušas, vannas istabā nebija ne poda, ne vannas, sienas apdrupušas, virtuvē pat nebija izlietnes. Diemžēl pašvaldība uzskatīja šo dzīvokli par piemērotu jaunai meitenei ar mazuli. Par laimi Intai izdevās

atrast palīgus un atbalstītājus, kas viņai palīdzēja gan ar remontu, gan sadzīves tehniku un mēbelēm. Nu viņai izdevies dzīvokli iekārtot skaistu un mājīgu. Inta pašlaik dzīvo kopā ar draugu (bērna tēvu), viņš ir atradis darbu un gaida, kad mazulis varēs iet bērnudārzā, lai arī pati sāktu strādāt. Pārsūtu arī vēstulīti no Intas:

Man ir 18 gadi un man ir dēliņš Edvards Niks Pālēns un viņam ir 1 gadiņš. Gribējām jums visiem pateikt lielu paldies par ratiem un bērna gultiņu, un par pamperiem, tie mums ļoti noderēja. Manam mazajam ļoti patīk gulēt jūsu dāvinātajā gultiņā. Mums iet ļoti labi. Mazajam jau 8 zobīņi un mācāmies staigāt. Pēc pusgadiņa ies bērnudārziņā. Un tad es meklēšu pusslodzes darbiņu te. Esam ļoti, ļoti pateicīgi par visu, ko uzdāvinājat mums. Lielu, lielu paldies jums visiem par lietām. Jauku jums visiem dienu. Inta Sedleniece un Edvards Niks Pālēns (bildē)

No **Zaļeniekiem**: Man palaimējās būt par liecinieci tam, kā tika realizēta Minesotā radusies ideja, cik operatīvi notika sarakste ar sociālajiem darbiniekiem, draudžu diakoniem un citiem iestāžu pārstāvjiem, kas apzināja jaunās māmiņas un viņu vajadzības. Meitenes pastāstīja, kā tika sarūpētas nepieciešamās naudas summas, cik daudz izdomas un enerģijas tas prasījis. Šī brīvprātīgā darba varoņi ir mācītājs Dāgs, viņa tuvinieki Latvijā un jaunietales no Ziemeļamerikas.

Skatīju, kā tika savestās, izkrautas, izsaiņotas, sašķirotas un no jauna, jau atsevišķās vienībās sapakotas visas sarakstos minētās preces. Vēroju meiteņu darbošanos. Viņas smagi strādāja garas stundas, dienu pēc dienas, pārbraucot no viena objekta uz citu, sadalot palīdzību jaunajām māmiņām, stāstot par savu darbu. Es redzēju, cik nogurušas viņas bija, kā viņas ilgojās pēc kārtīgas izgulēšanās, bet viņas realizēja lielo misiju līdzīgi kā māte Terēza to darīja. Domāju, ka tas bija ļoti labi, ka atsevišķās vietās tika padomāts vismaz par kādu nelielu izklaidi vai kultūras programmiņu! Ja kāds jautātu, vai mana draudze ko tādu spētu, man būtu jāatbild, ka nē. Draudzē nav tāda potenciāla. Tam vajadzīga personība ar spēcīgu ticību Dievam, ar vēlēšanos palīdzēt savam tuvākajam, ar lielu cilvēkmīlestību, kas nežēlo savus spēkus un veselību. Tikai tādi personībai sekotu pārējie. Ar tādu personību priekšgalā var kalnus gāzt.

Novēlu, lai šis misijas darbs turpinās, lai mīlestība lielā spēkā izlejas pār pasauli, un šim darbam būtu vēl daudz sekotāju! Ar patiesu cieņu, Arita Liepiņa – Zaļās draudzes rakstvede

Mazā Pauliņa kristību dienā
jaunajos ratiņos Zaļeniekos

Slavēšanas grupa "Mineapoles Dvēsele" meklē jaunus dalībniekus.
Mēs spēlējam un dziedam mūsdienīgu kristīgo un tradicionālo mūziku.

Ja tu spēlē kādu instrumentu vai dziedī un vēlies to darīt ar
mums vienreiz vai biežāk, sazinies ar mums.

Mēģinājumi notiek ceturtdienu vakaros Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. baznīcā.

Ja tev ir interese, lūdzu sazinies ar [Vik @ 952-412-4592](mailto:Vik@952-412-4592) vai kkvk3447@msn.com.

Teiciet Viņu ar bazūnes skaņām, teiciet Viņu ar stabulēm un cītarām!
Teiciet Viņu ar bungām un vijīgām dejām, teiciet Viņu ar stīgu un flautas skaņām!
Teiciet Viņu ar skaņīgiem zvārguļiem, teiciet Viņu ar gaviļu zvaniem!
Visi, kam dvaša, lai slavē To Kungu! Alelujā! Psalm 150:3-6

Mineapoles Dvēsele

The Soul of Minneapolis

Praise band "The Soul of Minneapolis" is looking for more members.

We play contemporary Christian and traditional music.

If you play an instrument or sing and would like to join us once or even more contact us.

We practice on Thursday nights at the Latvian Ev. Luth. Church of Minneapolis – St. Paul.

So if you are interested please contact [Vik @ 952-412-4592](mailto:Vik@952-412-4592) or kkvk3447@msn.com.

Praise him with the sounding of the trumpet, praise him with the harp and lyre,
praise him with timbrel and dancing, praise him with the strings and pipe,
praise him with the clash of cymbals, praise him with resounding cymbals.
Let everything that has breath praise the LORD. Psalm 150:3-6

KAS NOTIEK DVĪŅU PILSĒTĀS?

Laiks latviešu skolas 67. mācību gadam!

Šis būs īpašs gads, iesākot gatavoties Latvijas simtgadu svinībām 2018. gadā! Mineapoles – St. Paulas latviešu skola aicina ikvienu, kam ir interese, piebiedroties mūsu kuplajam bērnu (vairāk par 30!) un arī skolotāju pulciņam! Skolu var sākt apmeklēt no 3 gadu vecuma! Šogad mums būs bērnu dārza grupiņa, sagatavošanas, 2., 4., 5. un 7. klase. Skolā ir tādas nodarbības, kā piemēram, latviešu valoda un literatūra, ģeogrāfija, rotaļas, ticības/ētikas mācība, dziedāšana, dejošana (piedalāties Tautības festivālā!) un kokles mācība. Mācību gada garumā blakus mācību stundām rīkojam un atzīmējam dažādus svētkus, kā piemēram, Mārtiņus, skolas eglīti, Draudzīgo aicinājumu, Sirsniņdienu u.c.

→ Šogad skola savu mācību sezonu uzsāks ar **Bērnu svētkiem/pikniku SESTDIENĀ, 9. septembrī, plkst. 10:30 Columbia parkā Mineapoles NE daļā. Satikšanās piknika paviljonā.**

10:30 – Brīvdabas svētbrīdis ar bērnu uzrunu

ap 11:00 – Pikniks (desiņas + pašu nesti groziņi)

ap 12:00 – Bērnu svētki, rotaļas

Adrese: 800 Columbia Parkway, Minneapolis, MN 55418

→ **Pirmā skolas diena būs SESTDIENĀ, 16. septembrī, plkst. 9:00, latviešu baznīcas telpās (3152 17th Ave S, Minneapolis).**

Vairāk informācijas var iegūt pie skolas pārzines Indras Halvorsones
ikulite@yahoo.com vai 612-382-3910

Koris

Draudzes koris atsāks mēģinājumus

trešdien, 13. septembrī, plkst. 6:30 vakarā, draudzes nama lielajā zālē.

Mēģinājumi notiek trešdienu vakaros, plkst. 6:30. Visi būs mīļi gaidīti!

Guna Kalmīte Skujiņa, kora diriģente (612-340-0589)

Inta Grāvīte, kora priekšniece (763-559-1795)

Valmieras Drāmas teātra viesizrāde “Medību pils”

Svētdien, 24. septembrī, plkst. 12:00 draudzes nama lielajā zālē.

Knuta Lesiņa balvas laureātu koncerts

Aleksadrs Kalējs (klavieres) un Dāvis Sliecāns (alta vijole) koncertēs sestdien, 30. septembrī, plkst. 13:00 (1pm) latviešu baznīcā.

LASL (Latvian American Shipping Line)

LASL savāks saiņus/pakas sūtīšanai uz Latviju ceturtdien, 26. oktobrī, plkst. 12:00 pusdienlaikā pie draudzes nama.

XIV Vispārējie latviešu Dziesmu un deju svētki Baltimorā – Ceļā uz Latvijas simtgadi

2015. gada vasarā divi Vašingtonas tautas deju kopas "Namejs" dejotāji, Marisa un Niks, stāvēt pie Vašingtonas latviešu nama, tieši zem Latvijas karoga, nolēma rīkot Dziesmu svētkus. Viņi saaicināja kopā draugus kādā vietējā picērijā un pastāstīja draugiem savu nodomu. Visi klātesošie piekrita ierosinājumam. Bet kur? Vašingtonā – nē, tur ir par daudz tūristu. Ņujorkā? Tur tie pazudīs debesskrāpjos. Bostonā? Tur labākās vietas ir aizņemtas. Kā būtu vēsturiskajā Baltimorā, kur ir glīti uzposts ostas rajons?

"Nameja" dejotāji vēlējās kaut ko darīt, lai nepārtrūktu 1953. gadā iedibināta tradīcija ik pa pieciem gadiem rīkot vispārējos Dziesmu svētkus ASV. Viņi gribēja izjust to garu, ko jauniešos rada kopīgais dejas solis tautas deju lieluzvedumā. Viņi arī gribēja sev pierādīt, ka spēj veikt šādu brīnumdarbu. "Nameja" dejotāju ierosinājumu apsveica Vašingtonas latviešu organizāciju vadītāji, ASV latviešu Dziesmu svētku vadība un ALAs kultūras nozare. Viņi zināja, ka ar morālo atbalstu nepietiks. Bet viņi padzirdēja, ka Latvijas Kultūras ministrija piedāvā līdzekļus ārzemēs rīkoti latviešu Dziesmu svētkiem.

Izveidojās rīcības komiteja, kuras locekļu caurmēra vecums bija ap 35 gadiem. Sēdēs viņi centās runāt latviski, apzinādamies valodas spēku etniskās piederības saglabāšanā. Latvisko palīdzēja nostiprināt Latvijā dzimušās komitejas locekles. Sēžu protokoli tika rakstīti latviski. Būdami vairāk jauni nekā veci, rīkotāji domāja par to, kā iepriecināt jaunākās paaudzes. Daudziem vistuvākās bija tautas dejas – ko viņi paši bija izbaudījuši kā dalībnieki. Amerikā augušie latviešu jauniešiem tās kļuvas par galveno latvietības izpausmi. Lielu gandarījumu sagādāja Garezera vasaras vidusskolas (GVV) lēmums braukt uz svētkiem, tāpat Latvijas un Īrijas grupu līdzdalība.

Bet Dziesmu svētkos jāskan latviskai dziesmai. Vašingtonā pat piedzima jauns koris. Piedalījās Latvijas koris "Sōla", kura līdzdalība Amerikas latviešu Dziesmu svētkos kļuvusi par iemīļotu tradīciju. Svētkos piedalījās 780 dejotāji, 400 koristi. Kuģīša braucienam ātri izpārdeva biļetes. Tur bija 450 braucēju. Pirmām trīs viesnīcām ātri aizrunāja istabas. Tika izsludinātas vēl divas viesnīcas. Mēs apmetāmies skaistā, lielā, vecā Lord Baltimore. Tur bija plašas telpas, lielas istabas, 19. stāvā uz jumta varēja baudīt garšīgus dzērienus un apskatīt apkārtni.

Pirmā vakarā, iekāpjot liftā, mūs uzrunāja latvieši. Iepazināmies ar Kārli Indriksonu no Linkolnas, kurš ieteica brokastot viesnīcas franču virtuvē. Otrā rītā, staigājot uz galveno viesnīcu, satikām Sintiju un Pēteri Lazovskus. Viņi meklēja brokastis kuplajai Lazovsku ģimenei. Ārā pie Renaissance viesnīcas satikām manu brāli Jāni Rūvaldu un mūsu znotu Arnoldu Ozolu. Tur bija tik daudz pazīstamu cilvēku: Ilze un Jānis Kancāni, Astrīda Puķīte ar savām divām burvīgām mazmeitiņām, Zinta Pone un Gunta ar bērniem. Lai gan Baltimorā bija ļoti karsts, visi likās tik dzīvespriecīgi un laimīgi.

Vai atceraties, ka pirms 30 gadiem mums Mineapolē bija 10 mazskauti, kurus tik labi vadīja Benita Jātniece? Latviešu nama sarīkojumos visi 10 sēdēja un klausījās uzmanīgi, jo vadītāja Jātniece bija viņiem pačukstējusi, lai domā kaut ko patīkamu, tad runas nebūs garlaicīgas. Mazie mazskauti ir izauguši, izskolojušies, apprecējušies. Tagad tie ir braši, stalti vīri un audzina mazus letiņus. Daudzi no viņiem piedalījās Baltimoras Dziesmu svētkos. Tur bija Aldis Jātnieks ar Māru un četrām atvasītēm. Visi četri dejoja tautas dejas. Tur bija Edvards un Allison Lūši. Abas meitiņas dejoja Bostonas tautas deju grupā. Tur bija Ivars Štolcers ar Andru un Kārlīti skatītājos, jo Portlandē nav

tautas deju kopas. Tur bija visa kuplā Lazdu ģimene, Andrejs ar Jāni un viņu skaistām sieviņām. Māsas Mārītes meitiņa Kaija dejoja. Jāsaka paldies vadītājai Jātniecei. Viņas darbs nebija veltīgs.

Renaissance viesnīcas piektā stāvā bija tirdziņš, gleznu un tautas tērpu izstāde. Telpas bija plašas un ērtas. Tur varēja satikt paziņas un draugus. Tirdziņā piedalījās Inga un Sean Kancāni ar latviskām mantām. Viņiem palīdzēja meita Māra. Tirdziņā arī piedalījās mūsu pazīstamais Alvis Strazdiņš ar savām skaistām rotaslietām.

Bijām arī jaundeju uzvedumā, kur mums blakus sēdēja Ervīns, Laura un Mikus Ramaņi.

No Mineapoles kora piedalījās dažas dziedātājas. Varbūt pirmo reizi no Mineapoles Pērkonīša piedalījās visa ģimene. Lielā Pērkonītī dejoja Indra un Ričards Halvorsoni, bet mazajā meitiņas Milija un Kaija. Lielā Pērkonītī dejoja Arnolds un Larisa Ozoli, un mazajā meitiņas Elīse un Tamāra Ozolas.

Esam bijuši daudzus Dziesmu svētkos Amerikā, Kanādā un Latvijā. Baltimoras svētki bija tie labākie. Te valdīja sirsnība, sadraudzība un latviskais gars. Paldies, Marisa Gundrā, par uzdrīkstēšanos!

Skaidrīte Štolcere

Ozolu ģimene.
No kr.: Arnolds, Elīse, Larisa (Skaidrītes meita), Tamāra.

Mineapoles lielā un mazā "Pērkonīša" dejotāji
Dziesmu un deju svētkos Baltimorā!
Bija skaisti svētki!

Latviska kaklarota uzrunā amerikāņieti

jeb 20 gadu stāsts par draudzību

Pārrakstīts no Laika avīzes, 2017. gada 29. jūlijs – 4. augusts

Pegija Viljamsa/Peggy Williams

Utah, USA July 2017

Tulkojusi Silvija Līce

Pirmoreiz savu latviešu draudzeni Intu (Lāčplēsi) satiku pirms 20 gadiem, būdama darba lietās Mineapolē. Mēs abas gājām iekšā dāvanu veikalā, un es nespēju slēpt savu apbrīnu, cik viņai vienreizīga kaklarota. Tā esot no viņas zemes, viņa smaidot atteica. Kad vaicāju, no kādas zemes, viņa atbildēja: “Latvijas”. (Man neērti atzīties, ka manas zināšanas ģeogrāfijā toreiz bija pārāk nabadzīgas, lai precīzi zinātu, kur šī zeme atrodas.)

Vēl pirms brīža mēs bijām pilnīgas svešinieces, kaut šķita, ka esam sen pazīstamas. Inta apjautājās, kad man ir dzimšanas diena, jo viņa gribētu man atsūtīt un uzdāvēt tādu pašu kaklarotu kā viņai. Es protestēju un mēģināju noraidīt viņas augstsirdīgo laipnību, bet viņa pastāvēja uz savu. Tā nu mēs apmainījāmies telefonnumuriem un adresēm turpat Amerikas tirdzniecības centrā; un drīz pēc manas atgriešanās mājās Jūtā (Utah) mana latviskā kaklarota pienāca pastā, kā bija solīts.

Gadiem cauri mēs apmainījāmies vēstulēm, pastkartēm, fotogrāfijām, telefonzvaniem, dzimšandien un Ziemsvētku dāvanām; mūsu draudzība plauka un ziedēja. Patiešām, mēs bijām radniecīgas dvēseles, kas dalās gan priekos, gan bēdās, un dažreiz arī ar sēklām no saviem dārziem. Desmit gadus pēc mūsu iepazīšanās Inta un viņas piecgadīgā mazmeitiņa atbrauca ciemos uz Soltleiksitiju (Salt Lake City) un palika dažas dienas. Mēs jaudājām no atkalredzēšanās prieka. Likās, ka mēs nemaz nebūtu šķīrušās – laiks un attālums nekādi nespēja ietekmēt mūsu draudzību.

Inta bija stāstījusi savai meitai un mazmeitai par Latvijas vēsturisko mantojumu un kultūru, iemācījusi viņām latviešu valodu. Bija tik interesanti klausīties, kā viņas sarunājas Intas dzimtajā valodā. Es apbrīnoju, kā Inta ar visu savu aizņemtību bija atradusi laiku iemācīt un nodot tālāk latviskās tradīcijas saviem pēcnācējiem. Cik viegli tas viss varēja tikt pazaudēts! Par laimi, mana draudzene saprata, cik svarīgi ir nodot savas dzimtās zemes kultūru tālāk.

Divdesmit gadus pēc mūsu pirmās sastapšanās man bija iespēja apciemot Intu Sentpolā (Saint Paul), Minesotā. Mēs aizvadījām piecas brīnišķīgas dienas bezgala laimīgas, ka esam atkal kopā. Pirmajā vakarā bijām ielūgtas mājās pie kādas latviešu draudzenes vārdā Indra. Viņa un viņas ģimene uzņēma mūs silti un viesmīlīgi, un garšīgi pacienāja. Pēc tam es pirmo reizi iepazinu “tvaika pirtiņu”, ko Indrai bija uzbūvējis vīrs. Viņš bija amerikānis, bet novērtēja, cik šī pirts tradīcija svarīga viņa sievai. Sievietes iet pirtī kopā un citā laikā nekā vīrieši, viņas pilnībā izģērbjas, vienīgi vilnas cepure paliek galvā, lai saturētu uz augšu matus. Ak, kaut es varētu teikt, ka man iepatikās šī paraša! Diemžēl tā nebija. Inta man laipni sagādāja dvieļi, kurā es gandrīz visu laiku tinos. Tomēr biju pateicīga šiem latviešu cilvēkiem, kas pieņēma mani savās mājās un ielaida mani savā tvaika pirtiņā. Sāku justies jau mazliet kā latviete. “Nākamreiz”, es sev solījos, “nometīšu dvieļi un būšu pavisam latviska!”

Mana ciemošanās Minesotā sakrita ar vasaras saulgriežu svētkiem 21. jūnijā; Inta gādāja, lai es tos svinētu kopā ar latviešiem. Tas bija jauks piedzīvojums āra nojumē, kurā bija izrotāta ar visdažādākiem zaļumiem. Meitenes un sievietes pina skaistus ziedu vainadziņus no margrietiņām un

citām pļavas puķēm, ko nēsāt galvā visu šo vasaru, tad saglabāt un tieši pirms nākamajiem vasaras saulgriežiem sadedzināt. Daži vīrieši gatavoja vainagus no ozola zariem un lapām – tie bija lieli un vareni. Un, protams, tur bija īpaši ēdieni! Katra latviešu ģimene atnesa kaut ko garšīgu, ar ko dalīties, pa lielākajai daļai tradicionālos jāņudienas ēdienus. Kāda vecāka sieviete uzstāja, lai es pagaršoju cūkas mēli. Man tā būtu labāk garšojusi, nebūtu viņa iepriekš pateikusi, kas tas ir. Taču, būdama te “nepiederoša”, es pat ne ar grimasīti neizrādīju, ka man tas riebj. Smaidīju un ar grūtībām noriju to gabaliņu, viņai acīs skatoties. Bet vakara krāšņākā daļa noteikti bija tradicionālā tautas mūzika, tautastērpi un dejas. Piedalījās jauni un veci, un es tiku rautin aizrauta prom citā laikā un citā vietā. Es it kā izkusu latviešu kultūrā, un man tas patika. Inta ievilka mani dejotāju pulkā, un es dancoju, neprazdama soļus, bet sekodama mūzikai, kas pildīja manu dvēseli. Es biju savaldzināta.

Kamēr ciemojos pie Intas, mums bija vēl daudz interesantu aktivitāšu un gājienu. Devāmies apskatīt Etnisko Dejas teātri un Sentpolas pilsētu; Inta pastāstīja par tās leģendāro dibinātāju Pierre Parrant, ko Misisipi pirāti bija saukuši par “Pig’s Eye”. Man bija latviešu ēdienu gatavošanas stundas virtuvē, apciemojām Intas latviešu draugus, bijām Como Ziemas dārzā un Zvērudārzā, pusdienojām lieliskā restorānā ezermalā; fotogrāfējāmies pie Amerikas tirdzniecības centra vietā, kur pirmo reizi satikāmies. Tad vēl ūdenskritumi, seni alus brūži... Un svētdienas dievkalpojums Intas latviešu baznīcā. Kā man tas patika! Šķita, pārāk ātri pienācis laiks atgriezties mājās.

Ar apskāvieniem un asarām šķīros no Intas lidostā un lidoju uz Jūtu. Kaut gan es atgriezos mājās, mani pārņēma spēcīgas, sāpīgas ilgas pēc visa latviskā. Cik dīvaini, es domāju, ilgoties pēc vietas, kur nekad neesmu bijusi, pēc zemes, kur nekad nav bijušas man mājas! Un tomēr – kā savādāk izskaidrot manas dziļās, mokoši sāpīgās ilgas? Es ilgojos pēc Latvijas. Pēc savas izcelsmes nākusi no jauktas Eiropas izceļotāju un Amerikas pamatiedzīvotāju dzimtas, es aptvēru, ka nav nevienas nacionālās kultūras, kuŗu man būtu tiesības uzskatīt par savu, kā tas bija maniem latviešu draugiem. Lai gan es jutos ļoti laimīga, ka esmu amerikāniete, vienlaikus sāpīgi izjūtu tā kultūras mantojuma zaudējumu, kuŗu mani ieceļojušie senči bija saņēmuši savās dzimtajās zemēs. Iespējams, ka šis bija tas tukšums, ko es izjutu, – tukšums, ko aizpildīja latviešu kultūra, kuŗu izbaudīju kopā ar Intu.

Atgriezusies mājās, izpakoju ceļasomu, klausīdamās latviešu tautas mūziku. Kad saudzīgi ņēmu ārā savu no svētkiem saglabāto puķu vainadziņu, es pievēru acis un... Es biju tur, šūpodamās līdzī valdzinošajā piedzīvojumā: “Līgo, līgo...” Es biju mājās!

Paldies jums visiem, kas uzturat dzīvu savu kultūru un valodu, un mācāt to saviem bērniem, lai sagādātu svētību tām paaudzēm, kas nāks pēc mums. PALDIES.

No kr.: Inta Lāčplēse,
Peggy Williams un Anna Hobbs.

Trimdas bērnu bērns Amanda Jātniece

Pārrakstīts no Laika avīzes, 2017. gada 5. – 11. augusts

Astrīda Jansone

Ar Amandu satiekos skaistā vasarīgā dienā. Viņa nodarbojas ar divu bērnu audzināšanu un savu iztiku Latvijā pelna ar tulkošanu. Amandu pazīstu jau no Amerikas laikiem, kad abas diezgan bieži piedalījāmies Gārezera 3x3 nometnēs. Amanda stāsta:

Mana mamma ir dzimusi Daugavpilī, bet viņas mamma ir no Dignājas. Mans tēvs ir vācu izcelsmes amerikānis. Viņa tēva ģimene nāk no Polijas-Vācijas robežas, bet māte ir no Hanoveras. Manai mammai bija tikai četri gadi, kad 1944. gadā izbēga no Latvijas. Kopā ar vecākiem viņa nonāca Gēstahtā.

Arī es ilgus gadus pavadīju tai pašā nometnē, bet tā kā esmu deviņus gadus vecāka, nepazinu nevienu no Amandas ģimenes. Kad no nometnēm cilvēkus sāka pārvietot pa citām zemēm, viņu ģimene nonāca Amerikā Aijovas štatā. Kādu laiku viņi nostrādāja laukos pie saimniekiem, un, kad bija nostrādāts nepieciešamais laiks, pārcēlās uz tuvāko lielāko latviešu centru – uz Mineapoli.

Mana mamma tur iestājās universitātē un studēja vācu valodu, turpat studēja arī mans tēvs. Tur viņi iepazinās, abi kļuva par skolotājiem, daudzus gadus abi mācīja vācu valodu vidusskolā. Netālu no Mineapoles, laukos 1970. gadā piedzimu es, visu agro bērnību nodzīvoju tur. Tiku audzināta ļoti latviskā garā. Tēvs nepretojās, ka mani tā audzina, viņš bija pārliecināts, ka bērnam katra valoda ir svarīga. Man ir arī brālis, kas ir trīsarpus gadus jaunāks par mani. Arī viņš ir starp latviešiem, bet viņš nav tik aktīvs kā es.

Mūsu sarunai pievienojas Amandas meita Laima, kas ir trimdas bērna mazbērns, viņa pa reizei papildina savas mammas stāstīto. Viņa jau tūlīt pasaka, ka Latvijā viņai ļoti patīk, patīk arī viņas brālim Jānim. Viņa no bērnu dārza līdz devītajai klasei Mineapolē ir gājusi latviešu skolā.

Tālāk turpina Amanda. Viņa pastāsta, ka dienišķo iztiku te pelna tikai ar tulkošanu, turklāt tulko tikai no latviešu uz angļu valodu. *Mana vecāmmamma dzīvoja pie mammas māsas Elgas, un nedēļas nogales mēs gandrīz vienmēr pavadījām tur. Tādēļ arī vecāmmammai ir lieli nopelni mūsu latviskajā audzināšanā. Mamma mūs ne tik daudz virzīja uz pareizo gramatiku, bet pievērsa uzmanību tieši komunikācijai. Ar mammu mēs runājām tikai latviski, pat tad, kad braucām pie tēva amerikāņu radiem. Mēs gājām tai pašā skolā, kur strādāja mūsu mamma, un, ja mēs gaitenī satikāmies, sarunājāmies latviski. Mēs to darījām dabiski un labprātīgi. Es izvēlējos studēt lingvistiku, un tas varbūt man palīdz latviešu valodā. Valodas man vienmēr ir interesējušas. Latviešu skolai paralēli es gāju amerikāņu skolās un pēc vidusskolas beigšanas iestājos Minsteres latviešu ģimnāzijā, un varbūt arī tāpēc tagad esmu Latvijā. Mana studiju biedrene un draudzene Līga Jātniece arī tagad dzīvo Latvijā. Pēc dažiem gadiem es apprecējos ar Tomasu Jātnieku. Viņš latviski runāja diezgan vāji, bet tas viņam interesēja, un ar laiku viņš iemācījās diezgan labi. Tad mums piedzima bērni – Jānis 1997. gadā un Laima 2000. gadā. Tolaik mēs dzīvojām Minesotas vidienē, kur Tomass dabūja veterinārārsta darbu.*

Uz Latviju bijām atbraukuši, pirms apprecējāties, un jau toreiz prātojām, ka varētu pārcelties uz šejieni. Es jau te biju bijusi arī iepriekš. Kad jau bija piedzimusi Laima, kādā otrā gadā nopirkām te zemes gabalu, gribējām celt māju. Tad Tomass izdomāja, ka viņš uzsāks savu praksi un es vienu gadu ar bērniem nodzīvošu viena. Tai laikā mana māsiņa Zinta jau dzīvoja Latvijā, mēs noīrējām mazu dzīvokli. Man tas bija ļoti grūts gads, jo es nevarēju atrast darbu. Tajā gadā Tomass atbrauca ciemos uz Ziemsvētkiem un paziņoja, ka viņam ir draudzene, kas palīdz viņam praksē un ka viņš grib šķirties. Arī tas padarīja manu pirmo gadu Latvijā ļoti sarežģītu un grūtu. Tagad es par to varu pasmierties, un es domāju, ka viss notiek uz labu. Tad mēs vasaras pavadījām Amerikā, jo bērni nevarēja no tēva tik viegli izšķirties. Bet tagad mēs to darām arvien retāk, jo tas nav lēti. Vairākus gadus es prātoju, vai braukt atpakaļ vai ne, bet tagad par to domāju arvien mazāk. Nu tagad es domāju, ka palikšu vēl uz vienu gadu. Tagad vairs par to nerunāju, jo drīz vien pēc Tomasa atzīšanās mēs izlēmām šķirties, un Tomass palika Amerikā. Kādu laiku bērni visu vasaru pavadīja Amerikā, bet tagad to vairs negrib darīt.

Amerikā pavadījām Ziemsvētkus, bet vasaru pavadīsim šeit. Jānis gan aizbrauca uz Ameriku, viņš tagad pirmo gadu Techniskajā universitātē studē arhitektūru.

Te, Latvijā, dzīvo daudzi, kas man ir pazīstami no Amerikas, un te ir arī draugi, ko iepazinu Minsterē. Es tagad dzīvoju kopā ar vienu no Minsteres draugiem. Viņš ir dzimis un audzis Vācijā, viņš nāk no mācītāja Urdzes ģimenes. Mēs bijām vienā klasē, un jau ģimnāzijā sadraudzējāties. Mums bija ļoti saliedēta klase. Kad mēs atbraucām uz Latviju, atkal satikāmies un sadraudzējāties. No manas Minsteres klases te ir diezgan daudzi. Es te arvien vairāk un vairāk esmu iesaņņojusies. Pirms pieciem gadiem mēs arī nopirkām mazu mājiņu pie Tukuma. Tur ir tikai viens hektārs zemes un dārzs un lauki, un mums nekā vairāk arī nevajag, tagad arvien biežāk visu vasaru pavadām šeit. Pa ziemu mēs dzīvojam Torņkalnā. Te es dabūju zināt, ka Laimai jau ir pašai savs draugs, un viņi bieži iet dejot.

Kāpēc es atbraucu uz Latviju? Vispirms tas ir manas latviskās audzināšanas iespaidā. Latvijā man ir tikai divas aizraušanās – mūzika un folklorā, ar abām es te nodarbojos. Pirmos gadus es te biju iesaistījiesies folkloras kopā “Savieši”, tad pati kļuva par vadītāju šai grupai un astoņus gadus to vadīju. Tagad es atkal mazliet esmu saistīta ar folkloru, bet ne vairs tik aktīvi. Folklorā man ir ļoti tuva. Ilgus gadus biju iesaistīta dziedātāju grupā “Teiksmā”, kas man ļoti patika. Tad man ļoti patika mūsu “Lini”, arī šai grupā es biju vairākus gadus. Manas paaudzes trimdiniekiem šeit ir bērni vai nu vecāki par manējiem vai jaunāki par manējiem, ar viņiem gan es neesmu varējusi iepazīties un iedraudzēties, bet man draugu pietiek tāpat.

Kad es jautāju Amandai, vai viņa spēj iedomāties savu dzīvi Amerikā, viņa nav īsti droša. Ferma, kur viņa ir dzimusi un viņas vecāki dzīvo vēl tagad, viņai ir ļoti mīļa vieta, un viņa apgalvo, ka viss ir atkarīgs no apstākļiem Latvijā. Ja te vairs nepatiks, viņa ir gatava braukt atpakaļ. Tas gan nenotiks tik drīz: Jāatzīst, ka aizbraukt no Latvijas man būtu ļoti, ļoti žēl.

Amanda Jātniece

LATVIJAS UNIVERSITĀTE

ANNO 1919

LATVIJAS UNIVERSITĀTES 98. GADA SVĒTKU AKTS

Svētdien, 2017. g. 17. septembrī, plkst. 11:30
Latviešu draudzes namā, 3152 - 17th Ave. S., Mineapolē

Lūgšana - māc. Dāgs Demandts

Ievads - K!K!M! seniors Elmārs Priedītis

LATVIEŠU STUDENTU KLUBS (LSK) A T C E R E

Prof. John D. Akerman, padomnieks
Dr. Ilgvars Nagobads, LSK pirmais priekšnieks

Atmiņas

Laimonis Sproģis, Juris Plēsums, Guntis Plēsums,
Jānis Peniķis, Ģirts Jātnieks

Latvijas studenti no Eau Claire universitātes

Studiju beigušo un akadēmisko grādu ieguvušo godināšana

**Akta otrā daļa (mūzikālā) turpināsies lejas telpās pie atspirdzinājumiem, uzkodām, LSK
laika dziesmām un papildus atmiņu stāstiem.**

Ieeja - ziedojums sākot ar \$10; studentiem un skolniekiem ieeja brīva.
Korporāciju locekļiem lūdzam ierasties krāsu lentās.

LOAM uzdevumā aktu rīko K!K!M!

VALMIERAS TEĀTRIS

Valmieras Drāmas teātra viesizrāde

“Medību pils”

svētdien, 24. septembrī, plkst. 12:00

draudzes nama lielajā zālē

leēja: \$20; bērniem zem 16 g. \$5

Kafijas galds

Rīko LOAM

Lugas darbība risinās nomaļā vietā mežā, kur vientulībā Medību pilī dzīvo māte un meita. Meita ir atteikusies no sapņa par studijām Rīgā, lai palīdzētu mātei saimniecībā. Sieviešu dzīvēs ienāk trīs vīrieši: jauns mežsaimniecības palīgstrādnieks un divi tūristi no Rīgas, kuri kādā ziemas vakarā lūdz naktsmājas. Satiekie vīrieši, iedvesmojoša nakts saruna un strauji radušās jūtas pret vienu no viņiem, un tam sekojošās mīlestības vēstules liek meitenei no jauna sapņot par studijām Rīgā. Sapņi atkal šķiet reāli un piepildāmi, tāpēc viņa nolemj mainīt savu dzīvi un iekarot nerasniedzamo pilsētu.

„Šo Harija Gulbja lugu iestudēju, jo vēlos turpināt jau iesākto tēmu par Latvijas laukiem, kuros mītošie savas noslēgtības un kautrīguma dēļ slēpj savas jūtas, nespēj rīkoties un viņu mūžā reizēm ir tikai viena satikšanās – mīlestības atklāsmē, kuras dēļ cilvēks ir gatavs mainīt savu dzīvi. Un vēl mani interesē, kāpēc vecākiem ir tik grūti palaist savus bērnus pasaulē, un kāpēc bērni atsakās no saviem sapņiem, lai piepildītu vecāku nerealizētās ieceres?” savās pārdomās par izrādi dalās režisors Jānis Znotiņš.

“Interesanti, saistoši latvju vīriešu pamattipi – Latvietis Kautrīgais, Latvietis Praktiskais un Latvietis Vējagrāblis... un Kristīne, kas ieskatās neīstajā. Tradicionāls sižets, bet labi stilizēts iestudējums.”

“Viegli, viegli... tā rit 2 h stāsts par tiem laikiem, kad bija diapozitīvi, rakstīja vēstules, viens otru uzrunāja uz Jūs... Sirsnīga nostalgija apgērbā.”

Režisors: Jānis Znotiņš.

Lomās: Inga Apine,

Māris Bezmers,

Ingus Kniploks,

Kārlis Neimanis un

Baiba Valante.

DĀVIS SLIECĀNS ALEKSANDRS KALĒJS

ALTA VIJOLE

KLAVIERES

KNUTA LESIŅA BALVAS LAUREĀTU KONCERTS

SESTDIEN, 30. SEPT.

13:00

LATVIEŠU EV. LUT.

BAZNĪCAS DIEVNAMĀ

3152 17TH AVE S

MINNEAPOLIS, MN 55407

\$20 PIEAUGUŠIEM

\$5 STUDENTIEM

BĒRNIEM LĪDZ 12 GADIEM BEZ MAKSAS

RĪKO LOAM UN MINESOTAS LATVIEŠU KONCERTAPVIENĪBA

DĀVIS SLIECĀNS ALEKSANDRS KALĒJS

VIOLA

PIANO

KNUTS LESIŅŠ PRIZE-WINNERS' CONCERT

SATURDAY, SEPT. 30

1:00 PM

LATVIAN EV. LUTH.

CHURCH SANCTUARY

3152 17TH AVE S

MINNEAPOLIS, MN 55407

\$20 ADULTS

\$5 STUDENTS

FREE FOR CHILDREN UP TO 12 YEARS OLD

ORGANIZED BY LOAM & MINNESOTA LATVIAN CONCERT ASSOCIATION

DĀVIS SLIECĀNS (alta vijole)

Dāvis Sliecāns ir viens no daudzpusīgākajiem un talantīgākajiem Latvijas jaunās paaudzes altistiem. Mūziķis kā solists ir uzstājies kopā ar Jēkabpils kamerorķestri un Ventspils kamerorķestri. Kā kameramūziķis, Dāvis ir koncertējis kopā ar Elīnu Bukšu, Kristapu Bergu, Magdalēnu Geku, Minnu Pensolu, Georgiju Osokinu, Ellu Dolžikovu, Arvydas Kazlauskas u. c., spēlējot stīgu kvartetā ReDo, kurš ir Arvīda Norīša Starptautiskā stīgu kvarteta konkursa laureāts.

Dāvis Sliecāns savas zināšanas ir papildinājis meistarklasēs pie Andras Dārziņas, Gunāra Larsena, Sergey Azizjan, Herbert Keffer, Jans Repko, Lindas Skrides, Stefano Carlini, Arigo Štrāla, Björn Arnholdt-Olsson u. c. Mūziķis ir absolvējis Ventspils mūzikas vidusskolu Andra Pužiņa klasē un pašlaik studē Jāzepa Vītola Latvijas mūzikas akadēmijā pie docentes Ināras Brīnumas. Paralēli studijām mūziķis spēlē Valsts kamerorķestrī "Sinfonietta Rīga" un kopš 2017. gada ir Sinfonietta Rīga altu grupas koncertmeistars. Koncertējis Kremerata Baltica, LNSO, LSO, Jēkabpils kamerorķestra sastāvos.

ALEKSANDRS KALĒJS (klavieres)

Pianists Aleksandrs Kalējs studē klavierspēli prof. Sergeja Osokina klasē Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā. Absolvējis Emīla Dārziņa mūzikas vidusskolas Dinās Attes klavieru un Ievas Sarjas kameransambļa klasi. Kopš 2015. gada ir Pāvula Jurjāna mūzikas skolas pedagogs. Vairāku valsts un starptautisko konkursu laureāts. Uzstājies koncertos Austrijā, Baltijas valstīs, Islandē, Spānijā, Šveicē, Zviedrijā un vairākos starptautiskajos festivālos, piemēram, Eiropas Ziemassvētki, Starptautiskais Baha kameramūzikas festivāls, Avanti!, Rīga – Eiropas kultūras galvaspilsēta 2014.

2017. gads ir zīmīgs ar intensīvu radošo darbību koncertos, meistarklasēs un uzvaru III starptautiskajā mūzikas konkursā Alion Baltic Tallinā, sacenšoties ar pianistiem no Āzijas, Eiropas un Ziemeļamerikas, kā arī iegūto iespēju koncertēt ar simfonisko orķestri 2017./18. gada sezonā. Pateicoties JVLMA mecenātes Daces Aperānes iedibinātās Ilgas Štauveres balvas saņemšanai, Aleksandrs šovasar piedalījies meistarkursos, kas pulcē profesorus un jaunus mūziķus no visām pasaules malām – Vīnes mūzikas un tēlotājmākslas universitātes rīkotajā Internationale Sommerakademie der mdw Austrijā un Astona International Summer Music Academy Šveicē.

Svarīga vieta Aleksandra radošajā darbībā ir latviešu mūzikas atskaņošana un Latvijas kultūras tēla atpazīstamības veicināšana. Repertuārā ir skaņdarbi klavierēm solo un kameramūzikā, sākot ar Jāzepu Vītolu līdz pat nesen tapušiem jaundarbiem.

Kā izveidojās Knuta Lesiņa balva jauniem mūziķiem?

Knuta Lesiņa balva tika nodibināta 2010. gadā sakarā ar Knuta Lesiņa simtgadi, ko Latvijā studentu korporācija „Talavija” atzīmēja marta mēnesī. Agrākais Latvijas Nacionālās Operas dramaturgs Knuts Lesiņš Minesotā bija pavadījis visu trimdas laiku, būdams rakstnieks, komponists, pianists un galvenais mūzikas skolotājs. Tādēļ arī Latviešu organizāciju apvienība Minesotā (LOAM) ierosināja balvas izveidošanu, iesaistot vairākas citas organizācijas šī mērķa īstenošanā.

Jānis Robiņš

Godātie tautieši, mūzikas cienītāji, koncertapvienības abonenti!

MINESOTAS LATVIEŠU KONCERTAPVIENĪBAS (MLKA) valde sirsnīgi pateicas visiem koncertu apmeklētājiem, abonentiem un MLKA atbalstītājiem. Pateicoties jūsu atsaucībai, iegādājoties abonentu kartes un ziedojot darba atbalstam, koncertapvienība var sākt jau trīsdesmit ceturto darba gadu.

Lūdzam jūs arī šogad atjaunot savu abonementu, vai arī kļūt par jauniem abonentiem, jo abonentu maksas garantē mums finansiālo bāzi, plānojot jaunus koncertus.

2017./2018. gada sezonā plānojam 2 koncertus:

1. Knuta Lesiņa balvas laureāti:

ALEKSANDRS KALĒJS (klavieres) un **DĀVIS SLIECĀNS** (alta vijole)

Sestdien, 30. septembrī, plkst. 13:00 (1pm) latviešu baznīcā

2. **ANDREJS OSOKINS** (klavieres) un **KATRĪNA GUPALO** (soprans)

Svētdien, 2018. gada 22. aprīlī, plkst. 16:00 (4pm) latviešu baznīcā

Sezonas kartes maksa paliek līdzšinējā – \$40. Atsevišķa biļete \$23. Studentiem \$5. Bērniem līdz 16 g. v., vecāku pavadībā, ieeja brīva. Lūdzam pasūtīt sezonas kartes, izlietojot pievienoto zīmi un nosūtot to ar samaksu MLKA kasierei Birutai Sprūds, 210 Windsor Ct., New Brighton, MN 55112, lai tie tiek saņemti pirms 28. septembra. Čeki rakstāmi uz LATVIAN CONCERT ASSOCIATION vārda.

Piesaku/atjaunoju savu Minesotas latviešu koncertapvienības abonementu
2017./2018. gada sezonai (diviem koncertiem)

Vārds, uzvārds

Adrese

Telefons

Lūdzu atsūtīt man abonementa kartes (\$40 katra)

Pievienoju samaksu \$

Ziedoju MLKA darba atbalstam \$

Kopā \$

Datums Paraksts

Svētdien, 1. oktobrī, plkst. 10:00

Pļaujas svētku dievkalpojums

ar Svēto vakarēdienu.

Piedalīsies draudzes koris, būs bērnu uzruna un Svētdienas skola.

Dāmu saime sirsnīgi ielūdz uz
gardu sacepumu/Hot dish mielastu.

Būsim sadraudzībā visi kopā!

Pateicība

Līlija Auza

Dzīve kā mūžības vēji,

Šalkdama pāri mums iet.

Viss, ko Tu, Dievs, viņā sēji

Brīnīškā krāšņumā zied.

Paldies mācītājam Dāgam un draudzei par sveicieniem un laba vēlējumiem man, nākošā gadu desmitā izejot.

Paldies arī ģimenei un draugiem, kas bijāt ar mani šinī man nozīmīgajā Jāņu vakarā.

Visiem Dieva svētību vēlot –

Irma Kurme

Augusta sākumā pāris Latviešu skolas ģimenes ciemojās Pedvāles skulptūru parkā Kurzemē. Tēlnieks Ojārs Feldbergs mūs uzņēma ļoti viesmīlīgi un sūta sirsnīgus sveicienus latviešiem Dvīņu pilsētās.

Nekustamo īpašumu aģente

Larisa (Štolcere) Ozola

Mobilais 612.991.1760

larisaozols@gmail.com

Vai domājat par nākamo soli dzīvē – pārdot savu māju, meklēt nākamo sapņu māju vai dzīvokli – kārtoju (visas Jūsu) nekustamo īpašumu vajadzības!

Ar savu darba pieredzi projektu vadībā un tirgū, tehnoloģijā un sabiedrisko mediju jomā, sadarbojos ar klientiem, lai palīdzētu risināt Jūsu nākamās dzīves soļus.

Esmu sertificēta māklere Minesotā, kā daļa no "Lakes Area Realtors". Mēs strādājam pa visu Mineapoli un St. Paulu, ieskaitot priekšpilsētas.

Lūdzu sazinaties ar mani ar Jūsu jautājumiem par nekustamo īpašumu tirgu, vai tas būtu Jūsu nākamais solis drīzumā, vai arī, ja tikai sākat par to domāt.

Labprāt Jums palīdzētu!

Sludinājumi

Estate Sale

IZKĀRTOJU MĀJAS IZPĀRDOŠANU

Vai jūs pārceļaties? Vai jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem utt.?

Es varu jums palīdzēt.

- Izšķiroju mantas (sazinoties ar jums) – ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izvest.
- Sakārtoju mantas pārdošanai.
- Nocenoju pārdodamās mantas un izslaidu.
- Vadu pārdošanu/Estate Sale.
- Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām.

Maija Zaeska

952-454-4172 (mobīlais), 763-972-2521 (mājās)

zaeska@frontiernet.net

PALĪDZU MĀJU PIRKŠANĀ UN PĀRDOŠANĀ

Apmēram 30 gadus esmu palīdzējis pircējiem un pārdevējiem realizēt viņu sapņus un vajadzības 40+ pilsētās Dvīņu pilsētu apkārtnē. Izpētu mājas vērtību, iesaku remontdarbus, lai paceltu vērtību, varu arī palīdzēt ar remontdarbiem, izskaidroju dokumentus, likumus, finansēšanas iespējas un nokārtoju vajadzīgās inspekcijas.

Lūdzu zvaniet vai sūtiet e-pastu:

Māris Kurmis – Counselor Realty

612-558-6784 (mobīlais), mkurmis@hotmail.com

www.mkurmis.counselorrealty.com

VISI DZER TĒJU

La Société du Thé tējas veikals pastāv jau sešpadsmit gadus – piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tējas šķirnes – baltās un zaļās, un daudzas citas. Tur ir galdiņi, kur baudīt šīs tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām.

Veikals atvērts pirmdienās-piektdienās no 12:00 līdz 18:00, sestdienās no 10:00 līdz 17:00, svētdienās slēgts. Savā veikalā laipni ielūdz īpašnieki Tony Ruggiero un Božena Dimants. Viņi sniegs izsmeļošu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

2708 Lyndale Ave S, Minneapolis, MN 55408

612-871-5148, www.teashop.us

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH

of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

NON-PROFIT ORGANIZATION
U. S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
Permit no. 90327

Change Service Requested**Church Services and Calendar of Events**

Sunday, September 3, 10 am – Church Service followed by fellowship.

Saturday, September 9, 10:30 am – Latvian school picnic and games, Columbia Park, 800 Columbia Parkway, Minneapolis, MN 55418.

Sunday, September 10, 10 am – Church Service with Holy Communion followed by fellowship.

Saturday, September 16, 9 am – Latvian school begins.

Sunday, September 17, 10 am – Church Service followed by fellowship and at 11:30 University of Latvia 98th Anniversary celebration.

Thursday, September 21, 11 am – Morning Bible study.

Sunday, September 24, 10 am – Church Service followed by fellowship and at 12 pm a play from Latvia.

Tuesday, September 26, 7 pm – Evening Bible study.

Saturday, September 30, 1 pm – Knuts Lesiņš Award Winner Concert.

Sunday, October 1, 10 am – Fall Harvest Church Service with Holy Communion including children's talk, Sunday school and participation by the church choir. A hot dish luncheon will follow.

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze. Redakcijas kolēģijā: māc. D. Demandts, E. Banka-Demandta (612-280-6180), S. Dombrovska, R. Drone, M. Eglīte, A. Hobbs, R. Prauliņa, L. Sproģis, S. Štolcere, V. Vikmanis.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Manuskriptus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Manuskriptus lūdzam iesūtīt DATORRAKSTĀ-PĀRRINDĀS (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 17. datumam. Iesūtītos manuskriptus redakcija uzglabā tikai līdz nākamā Svētrīta Zvanu numura iznākšanai – apm. vienu mēnesi. Redakcija lūdz \$25.00 ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI! Lūdzu paziņojiet ADRESES MAIŅU draudzes birojā. Svētrīta Zvanus pasts nepārsūta.